

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottsága által a „CP 195/2007. sz. állami támogatás — Németország, Abalon Hardwood Hessen GmbH”-ra vonatkozó eljárásban hozott, 2008. december 15-i határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresete az N 512/2007. sz. állami támogatás — Németország, Abalon Hardwood Hessen GmbH-ra vonatkozó eljárásban hozott, 2008. október 21-i bizottsági határozat ellen irányul, amely határozatban a Bizottság nem támasztott kifogást több, az Abalon Hardwood Hessen GmbH — a felperes közvetlen versenytársa — javára egy új fűrésztelep létrehozása céljából nyújtott támogatásra vonatkozó intézkedés tárgyában, valamint a 2008. december 15-i bizottsági határozat ellen, amelyben a Bizottság az előtte ebben az ügyben panasz nyomán indult CP 195/2007. sz. eljárást megszüntette.

A felperes a keresetének alátámasztása végett hét jogalapra hivatkozik.

Először is a megtámadott határozatok az EK 88. cikk (2) és (3) bekezdésével, valamint a 659/1999/EK rendelettel⁽¹⁾ ellentétesek amiatt, hogy az alperes a bejelentett támogatási intézkedésekre vonatkozó értékelését tévesen a támogatási intézkedések jóváhagyásának időpontjában fennálló jogi helyzetre alapozta, és ezáltal a pozitív joggal ellentétes eredményre jutott.

Másodszor a felperes arra az esetre, ha az Elsőfokú Bíróság az első jogalapot elutasítaná, másodlagosan azzal érvel, hogy az alperes az EK 88. cikk (3) bekezdését és a 659/1999 rendeletet azáltal sértette meg, hogy a bejelentett támogatásra vonatkozó eljárást a 659/1999 rendelet 4. cikke alapján folytatta le annak ellenére, hogy az érintett támogatások nyújtására már sor került.

Harmadszor az alperes az EK 88. cikk (2) és (3) bekezdését megsértette azáltal, hogy komoly értékelési nehézségek felmerülése ellenére nem indította meg a hivatalos vizsgálati eljárást.

Negyedszer az alperes megsértette a gondos és pártatlan vizsgálatra vonatkozó kötelezettségét, mivel az alperes a felperes által előterjesztett számos lényeges érveléssel nyilvánvalóan egyáltalán nem foglalkozott.

Ötödször a megtámadott határozatok tekintetében a Bizottság hiányos indokolást adott.

Hatodszor az alperes megsértette a felperesnek az eljárásban való megfelelő részvételhez való jogát, mivel nem tájékoztatta a felperest az általa megválasztott eljárási formáról.

Hetedszer az alperes megsértette az EK 87. cikk (1) bekezdését és az EK 88. cikk (3) bekezdését a kezességvállalások támogatási értékének a hibás számítása miatt.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)

2009. március 4-én benyújtott kereset — Németország kontra Bizottság

(T-97/09. sz. ügy)

(2009/C 129/26)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselő: M. Lumma, segítője: C. von Donat ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) a németországi szövetségi köztársaságbeli Land Sachsen 1. célkitűzés alá tartozó régiójában végrehajtandó operatív programra (1994–1999) az 1994. augusztus 5-i K (94) 1939/4 bizottsági határozat, az 1994. augusztus 22-i K (94) 2273/4 bizottsági határozat, valamint az 1994. szeptember 6-i K (94) 1425 bizottsági határozat alapján nyújtott támogatás csökkentéséről szóló, 2008. december 19-i K (2008) 8465 végleges bizottsági határozatot;

— az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresetében a 2008. december 19-i K (2008) 8465 végleges bizottsági határozatot támadja, amellyel csökkentésre került az Európai Regionális Fejlesztési Alapból a németországi szövetségi köztársaságbeli Freistaat Sachsen 1. célkitűzés alá tartozó régiójában végrehajtandó három operatív programra (1994–1999) nyújtott pénzügyi támogatás.

A felperes a keresetét az alábbi jogalapokra alapozza:

Először is semmiféle jogi alap nem létezik arra, hogy az 1994–1999-es támogatási időszakra átalánymértékű és extrapolált pénzügyi kiigazításokat alkalmazzanak.

Másodszor a megtámadott határozat sérti a 4253/88/EGK rendelet⁽¹⁾ 24. cikkének (2) bekezdésével, mivel a csökkentés feltételei nem teljesülnek. A Bizottság különösen tévesen alkalmazta a szabálytalanság fogalmát, és a tényállás fontos elemeit téves módon állapította meg. Az igazgatás és az ellenőrzés során vétett rendszeres hibák feltételezése téves ténymegállapításokon alapult.

Másodlagosan a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság nem élt a számára a 4253/88/EGK rendelet 24. cikkének (2) bekezdésében biztosított mérlegelési jogkörrel. Az átalánymértékű pénzügyi kiigazítások aránytalanok, az extrapolációra pedig hibás módon került sor.

A felperes ezenfelül a megtámadott határozat nem megfelelő indokolását kifogásolja. Abból ugyanis nem tűnik ki az alkalmazott átalánymértékű kiigazítások mértékének eredete, és annak indoka sem.

Végezetül a felperes azzal érvel, hogy az alperes megsértette a partnerségi elvet, mivel a megtámadott határozatban az igazgatási és ellenőrzési rendszer rendszeres hiányosságaira hivatkozik annak ellenére, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszer működőképességét igazgatási megállapodásban erősítették meg.

(¹) A 2052/88/EGK rendeletnek a különböző strukturális alapok tevékenységeinek egymás között, valamint az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök műveleteivel történő összehangolása tekintetében történő végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. december 19-i 4253/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 374., 1. o.)

2009. március 16-án benyújtott kereset — Ravensburger kontra OHIM — Educa Borrás (MEMORY)

(T-108/09. sz. ügy)

(2009/C 129/27)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Ravensburger AG (Ravensburg, Németország) (képviselők: R. Kunze ügyvéd és Solicitor, G. Würtemberger ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Educa Borrás S.A. (Sant Quirze del Valles, Spanyolország)

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának 2009. január 8-i határozatát (R 305/2008-2. sz. ügy); és

— az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: a „MEMORY” szóvédjegy a 9. és a 28. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A közösségi védjegy jogosultja: a felperes.

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

A törlési osztály határozata: a törlési osztály az érintett védjegy törléséről határozott.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 40/94 tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának ugyanazon rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összefüggésben történő megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévedett annak megállapításakor, hogy a „memory” kifejezés a törlési eljárás időpontjában leíró jellegű volt és nem volt alkalmas a megkülönböztetésre, ezáltal tévesen hagyta figyelmen kívül, hogy kizárólag a kérdéses védjegy lajstromozásának időpontjában fennálló körülmények vehetők figyelembe; a 40/94 tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának ugyanazon rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összefüggésben történő megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévedett, amikor az Európai Közösségen belüli használatra történő csupán két hivatkozás alapján és annak további meghatározása nélkül, hogy azok leíró jellegű használatra engednek-e következtenni, megállapította, hogy a „memory” kifejezés használata leíró jellegű volt, így nem vette figyelembe a szóban forgó lajstromozott védjegyeknek a kompetitív vásárlóorientált marketing körében, játékok vonatkozásában megvalósult hosszú távú, nem vitatott használatát; a fellebbezési tanács tévesen alapozta a szóban forgó lajstromozott védjegy leíró jellegének és megkülönböztető képessége hiányának megerősítését az Európai Unión kívülről származó, nem értékelt forrásokra; a 40/94 tanácsi rendelet 75. cikkének megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen utasította el a felperes tárgyalásra való idézés kibocsátása iránti kérelmét.

2009. március 19-én benyújtott kereset — PromoCell bioscience alive kontra OHIM (SupplementPack)

(T-113/09. sz. ügy)

(2009/C 129/28)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte (Heidelberg, Németország) (képviselő: K. Mende ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a negyedik fellebbezési tanácsnak az R 996/2008-4. sz. ügyben 2009. január 15-én hozott határozatát;

— az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.